

Arrest

nr. 317 938 van 4 december 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Pastor Raeymaekersstraat 25
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 juni 2024 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. GREENLAND verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De feiten die de bestreden beslissing voorafgaan worden in de nota opgelijst als volgt:

“Verzoekende partij verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, geboren te Paramaribo op 16/12/2004.

Op 25.02.2015 diende de vader van verzoeker een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving als werkzoekende (bijlage 19). Terzelfdertijd werd ook namens verzoeker een aanvraag tot verblijf ingediend, in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn.

Op 20.08.2015 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging zowel ten aanzien van verzoeker als ten aanzien van diens vader een beslissing, houdende een weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Op 01.10.2015 werd namens verzoeker een aanvraag voor een verklaring van inschrijving ingediend, als beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

Op 06.10.2015 werd verzoeker ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 23.03.2017 werd verzoeker in het bezit gesteld van een E-kaart.

Op 10.03.2022 is verzoeker in het bezit van een EU-kaart (duurzaam verblijf).

Op 16.04.2023 werd verzoeker onder aanhoudingsmandaat geplaatst door de onderzoeksrechter te Turnhout, wegens diefstal met geweld of bedreiging, poging tot misdaad (doodslag).

Voormelde feiten deden zich enkele dagen eerder voor op 13.04.2023.

Op 16.07.2023 werd verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank te Turnhout, wegens diefstal met geweld of bedreiging met verzwarende omstandigheden en als aanstoker/hoofd van/bevelvoerder in een vereniging opgericht om op personen of eigendommen misdaden te plegen.

Verzoeker werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 37 maanden (> 3 jaar).

Verzoeker stelde hoger beroep in tegen voormelde veroordeling, waarna het hof van beroep te Antwerpen op 08.02.2024 verzoeker veroordeelde tot een gevangenisstraf van zes jaar.

Gedurende zijn detentie kreeg verzoeker meerdere tuchtmaatregelen opgelegd, onder meer wegens opzettelijke aantasting van de fysieke integriteit van een persoon (of bedreiging daarmee), bezit of handel van verboden voorwerpen of substanties, opzettelijke beschadiging van andermans eigendom, ...

Op 18.04.2024 werd verzoeker gehoord in het kader van de mogelijkheid tot beëindiging van diens verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid."

1.2. Op 17 juni 2024 trof verweerder een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Mijnheer

Naam: [A.]

Voornaam: [G.I.]

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Nationaliteit: Nederland

Krachtens 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 25.02.2015 diende uw vader ([A.E.A.], geboren op [...] te [...], Nederlandse nationaliteit) te Balen een aanvraag voor een "verklaring van inschrijving in als werkzoekende" (bijlage 19) in.

Diezelfde dag diende hij voor u een "aanvraag voor een verklaring van inschrijving, in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn" (bijlage 19) in. U verklaarde in februari 2015 in België aangekomen te zijn. U werd op 25.02.2015 ingeschreven in het wachtregister.

Op 27.02.2015 diende uw moeder ([T.R.C.], geboren op [...] te [...], nationaliteit Suriname) een "aanvraag voor een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van bloedverwant in opgaande lijn" (bijlage 19) in.

Op 04.03.2015 werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 20.08.2015 kreeg uw vader een "beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten" (bijlage 20). Uw aanvraag voor een verklaring van inschrijving kon evenmin toegestaan worden. Het verblijfsrecht werd immers geweigerd aan de persoon in functie van wie de aanvraag werd ingediend, met name uw vader. Hierdoor was artikel 40 bis, §2,3° van de wet van 15.12.1980 niet meer van toepassing.

Op 25.08.2015 kreeg uw moeder een "beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten" (bijlage 20). Deze beslissing werd haar ter kennis gebracht op 28.08.2015.

Op 01.10.2015 diende uw moeder een aanvraag voor een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in, als bloedverwant van u en uw broer [A.R.D.J.]" (bijlage 19 ter). Voor u werd "een aanvraag voor een verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaans-middelen" (bijlage 19) ingediend.

Op 06.10.2015 werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 23.03.2017 werd u in het bezit gesteld van een E kaart en sinds 10.03.2022 bent u in het bezit van een EU kaart.

Op 15.04.2023 werd u onder aangehouden en op 16.04.2023 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Turnhout uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken, door twee of meer personen, poging tot misdaad, doodslag.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u (op beroep CR Turnhout d.d. 26.07.2023) op 08.02.2024 tot een definitieve gevangenisstraf van 6 jaar daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd bij nacht, door twee of meer personen, met de omstandigheid dat u om het misdrijf te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, gebruik heeft gemaakt van een voertuig of enig ander al of niet met een motor aangedreven tuig, met de omstandigheid dat wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u heeft doen geloven dat u gewapend was, ten nadele van één slachtoffer en aan aanstoker te zijn geweest tot een vereniging met het oogmerk om op personen of op eigendommen misdaden te plegen waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar of een langere termijn, er als hoofd van die bende deel van uitgemaakt te hebben of daarin enig bevel te hebben gevoerd (feiten gepleegd op 13.04.2023).

U boet momenteel een gevangenisstraf uit van 6 jaar omdat u, ondanks uw jonge leeftijd, leider was van een bende en een gewapende overval organiseerde. De feiten, die onder de noemer zeer zware criminaliteit vallen, getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van een ander persoon alsook van een criminele ingesteldheid in uw hoofde. U bevindt zich in een strafcategorie van 5-10 jaar en uw strafeinde is volgens uw huidige detentiefiche voorzien voor 12.04.2029.

Op 13.04.2023 omstreeks 22u werd een gewapende overval gepleegd op een frituur te Balen. De uitbater van de frituur werd daarbij verwond aan het hoofd en in het been geschoten. De twee daders bleken minderjarig te zijn. Ze verklaarden de feiten te hebben gepleegd op uw aangeven. U had hen ook het vuurwapen verschaft.

U was het brein achter deze zware criminele feiten. Uw kompaan [L.] C. had dringend geld nodig, waarbij u met het idee kwam om "De Frituur" bij u om de hoek te overvallen met het leegroven van de kluis. U contacteerde een tweede kompaan [R.] I. om mee te stappen in het verhaal, zodat u zelf buiten schot kon blijven. U vergewiste u telefonisch van het sluitingsuur van "De Frituur" in het bijzijn van uw kompanen, waarna u hen op pad stuurde.

U omringde zich met minderjarigen specifiek om de overval rechtstreeks uit te voeren omdat zij minder risico zouden lopen om gevat te worden. U schakelde hen in om, voor u, de gewapende overval te plegen, zoals blijkt uit hetieverhoor van [L.] C.: "Even later kwam [G.] met de fiets aanrijden en zat [R.] achter op zijn fiets. Ik schrok ervan dat [R.] erbij was, dit was voordien niet besproken. Wanneer we dan bespraken hoe we het gingen aanpakken, zei [G.] dat hij niet meer mee kon doen aan de overval. Hij zei dat hij al meerderjarig was, een kind had en het risico voor hem om gepakt te worden te groot was."

U verschaft uw minderjarige kompanen ook het vuurwapen. Dit blijkt o.a. uit hetieverhoor van [R.] I.: "(...) toen ik telefoon kreeg van [G.]. Hij vroeg me of ik wou meedoen aan een overval op de frituur in Olmen. Ik had onmiddellijk het idee dat [G.] niet zou meedoen en dat er een derde persoon zou zijn. Ik zei dat ik akkoord was en wou meedoen. (...) Hij bracht dan zwarte Nike schoenen, handschoenen en een zwarte Under Armer Jas mee. We zijn daarna met mijn fiets naar het pleintje in de Kruisblokken gereden en daar stond [L.] te wachten. Hij was met een scooter daar. We hebben dan afgesproken hoe we het gingen aanpakken. Ik wist dat ik als tweede persoon mee binnen zou gaan, [L.] wou enkel bestuurder van de bromfiets zijn en wou niet mee binnengaan. [G.] zei hem dat hij wel mee binnen moest gaan omdat hij niet kon deelnemen aan de overval. Hij zei dat hij al meerderjarig was en al problemen genoeg had met de politie (...) [G.] belde dan met zijn gsm naar de frituur en deed een bestelling. Hij vervormde hiervoor zijn stem zodat ze hem niet zouden herkennen. Toen ik me aan het omkleeden was, gaf [G.] een pistool aan [L.]. Hij zei dat we moesten oppassen maar dat de veiligheid nog wel opstond. (...) en [L.] belde [G.] om te vertellen wat er was gebeurd (...) [G.] zei dat we het wapen moesten verstoppert: wat we dan ook deden. (...) Even later kwam [G.] er met mijn fiets aanrijden. Hij zei dat ik mijn kleren moest uitdoen en ook in de rugzak steken (...) We zijn dan samen in de kamer van [G.] gaan zitten praten over wat we gingen zeggen tegen de politie als ze kwamen."

Wapeninbreuken leiden tot maatschappelijke onveiligheid. Alleen al het tonen van een wapen leidt tot grote angst van degenen die ermee geconfronteert worden, en voedt daardoor gevoelens van onveiligheid in de samenleving. De aanwezigheid en het gebruik van wapens in de openbare ruimte is een toenemend probleem waardoor het veiligheidsgevoel van heel veel mensen wordt geraakt. Het bezit van wapens leidt vaak tot het daadwerkelijke gebruik daarvan en alle ernstige gevolgen van dien. Het is onrustwekkend dat u op uw jonge leeftijd zo makkelijk toegang heeft tot vuurwapens. U vertoert duidelijk in criminele milieus.

U was de aanstoker en de leider van de bende. U heeft uw kompanen ingelicht over de aanwezige buit en de situatie ter plaatse (de aanwezigheid van een kluis) waarop de gewapende overval op touw werd gezet en u uw twee kompanen, die minderjarig waren, als rechtstreekse uitvoerders inschakelde en één van hen bewapende omdat u meende dat het risico voor uzelf te groot was. Ook onmiddellijk na de overval, die uit de hand liep en waarbij een schot werd gelost, contacteerden de bendeleden u die zich onmiddellijk naar hen begaf om instructies te geven met het oog op het wissen van de sporen. De bende verenigde zich achteraf in uw kamer waar na verder overleg, onder andere over het afstemmen van jullie verhaal bij een eventuele confrontatie met de politie, verdere stappen werden ondernomen door [L.] C. en u om de gebruikte kledij, onderdelen van de helm en het gebruikte voertuig te dumpen in het kanaal. Het is duidelijk dat het door u gepleegde feit onder de noemer van zeer zware criminaliteit kan worden gebracht.

Uw verklaringen, waarin u elke betrokkenheid ontkende, en waarin u stelde dat uw twee minderjarige kompanen logen, achtte het Hof volstrekt ongeloofwaardig. Het Hof wees daarbij naar andere elementen van uw verklaringen die door objectieve feiten werden tegengesproken. Daarnaast waren er nog verschillende discrepanties tussen uw eerste verhoor en uw herverhoor, wat eveneens uw geloofwaardigheid aantastte.

Uit het arrest van het Hof van Beroep d.d. 08.02.2024 blijkt: "De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A en B zijn bijzonder ernstig. Beklaagde kwam op de proppen met het idee van een gewapende overval op "De Frituur" en plande en organiseerde de gewapende overval van 13.04.2023. Op zijn aangeven gingen twee minderjarigen tegen sluitingstijd "De Frituur" binnen. Eén van de betrokkenen plaatste een vuurwapen tegen het hoofd van de uitbater. Ze bevalen hem om de kassa te openen. Nadat de uitbater aangaf dat er geen kluis in de zaak aanwezig was, wou de gewapende overvaller naar de bovenverdieping trekken. Omdat daar de twaalfjarige zoon van de uitbater aanwezig was, verzette de uitbater zich waarna hij werd geschoten en gestampt door beide overvallers. De uitbater werd geraakt door een kogel van het vuurwapen in het rechterbeen, waarna de overvallers vluchtten op hun bromfiets met de buit uit de kassa en de door beklagde geplaatste bestelling."

Het is algemeen bekend dat dergelijke overvallen een zeer hevige impact hebben op de slachtoffers. De slachtoffers ondervinden nog lange tijd de gevolgen van hetgeen hen door de dader(s) is aangedaan. U heeft enkel en alleen voor uw eigen financiële gewin het slachtoffer in een buitengewoon beangstigende situatie laten brengen en zo een grove inbreuk op zijn persoonlijke levenssfeer gemaakt. U stond helemaal niet stil bij de emotionele- en psychische gevolgen voor het slachtoffer. U hield geen rekening met het veiligheidsgevoel dat door dergelijke feiten in het gedrang kwam, noch met het trauma waarmee u het slachtoffer opzadelde. Dit soort feiten veroorzaken gevoelens van angst en onveiligheid binnen de samenleving. Extra bezwarend is dan ook nog dat de feiten gebeurden in de uitoefening van zijn professionele werkzaamheden, zodat hij, ook op professioneel vlak, in de toekomst wellicht nog dagdagelijks met de traumatische gevolgen van de feiten zal geconfronteerd worden. U ging totaal voorbij aan het feit dat de uitbater van de frituur nog lang na de feiten te maken zou hebben met angstgevoelens en dat zijn leven nooit meer zou zijn zoals voor het meemaken van een gewelddadige gewapende overval. Het enige wat u interesseerde was makkelijk geldgewin ongeacht de gevolgen voor het slachtoffer. Daarenboven werd gebruik gemaakt van een vuurwapen en zette u jongeren aan tot het plegen van zeer ernstige misdrijven waardoor ze hun eigen toekomst danig hypothekeerden. Het feit dat u zomaar aan een vuurwapen kan komen, doet vermoeden dat u contacten heeft in het criminele milieu.

Uw gedrag getuigt van een manifest gebrek aan normbesef en een fundamenteel gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit, evenals voor andermans eigendom. U verenigde zich in bende en stuurde twee minderjarigen aan, waarbij u een vuurwapen in hun handen stak, omwille van het snelle geldgewin, waarbij u redeneerde dat minderjarigen minder risico liepen als ze werden gevat. Het Hof merkte op dat het vuurwapen niet werd teruggevonden tijdens het onderzoek, zodat het gevaar nog steeds niet is geweken. Gezien uw zucht naar grof geldgewin kan een risico op recidive niet uitgesloten worden.

U werd voor deze feiten aanvankelijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 37 maanden. Op 08.02.2024 verhoogde het Hof van Beroep van Antwerpen de effectieve gevangenisstraf van 37 maanden naar 6 jaar.

U was voor uw veroordeling reeds politieel gekend. Zo werden reeds PV's opgesteld voor misbruik van vertrouwen, aanranding van de eerbaarheid, verkrachting, diefstal, opzettelijke slagen en verwondingen en afpersing. Ook uw verblijf in de gevangenis verloopt niet vlekkeloos en er werden u reeds meerdere tuchtmaatregelen opgelegd. U schijnt niet te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. U verklaarde in het formulier hoorrecht spijt te hebben van het "gezelschap waarin u zich hield" en wat er allemaal gebeurd is. U verklaarde een goede burger te willen zijn voor uzelf, uw gezin en de maatschappij. Gelet op uw ingesteldheid toont u -louter door deze beweringen- niet aan dat u zich voortaan wel zal houden aan de Belgische reglementering en geen gevaar meer zal vormen voor de openbare orde. Dat u het na de moord op uw schoonbroer door een onbekende moeilijk zou hebben gehad, is geen vrijgeleide voor het plegen van zeer ernstige feiten.

Het staat vast dat uw zucht naar gemakkelijk en grof geldgewin, ten koste van de fysische en psychische gezondheid van anderen wijst op een gevaarlijke en asociale ingesteldheid, die de openbare veiligheid ernstig in het gedrang brengt. Ingevolge van de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de handhaving van de openbare orde. Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, u was het brein en de leider achter de gewelddadige overval, verschaftte het wapen en schakelde minderjarigen in voor het plegen van de overval, kan afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit het voorgaande blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 09.04.2024 werd u in de gevangenis van Turnhout opgeroepen voor een gesprek met de terugkeerbegeleider. U weigerde op te komen dagen voor dit gesprek.

Op 18.04.2024 werd u een tweede maal opgeroepen voor een gesprek met de terugkeerbegeleider. U werd op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen. Er werd u toegelicht dat indien uw verblijfsrecht zou worden beëindigd, er later ook een verwijderings-maatregel met inreisverbod jegens u genomen kon worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U verleende uw medewerking en vulde de vragenlijst hoorrecht samen met de terugkeerbegeleider op. U kreeg een blanco exemplaar opdat u nog verdere aanvullingen kon voorzien alsook documenten kon verzamelen.

U vulde de vragenlijst hoorrecht in op 18.04.2024 en op 01.05.2024 en verklaarde dat uw moedertaal Nederlands is; dat u Engels en Surinaams kan lezen, schrijven en/of spreken; dat u sinds 2015 in België verblijft; dat uw Nederlands paspoort bij uw ouders (uw moeder [R.T.]) is; dat u geen ziekte hebt die u belemmert om te reizen; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was op het adres [...], bij uw moeder [R.T.]; dat u reeds 3 jaar een vaste relatie hebt met [K.V.], [...], [...]; dat jullie samen 1 kind hebben namelijk [S.]; dat u familie hebt in België, namelijk uw moeder ([R.T.]), uw broers ([K.P.], [A.A.], [R.A.]) en uw zus ([T.P.]); dat ze nog steeds op het adres te [...] wonen; dat uw tante naast uw moeder woont; dat u een minderjarige zoon in België heeft, namelijk [S.V.] (geboren op [...]), maar dat u het kind nog niet erkend hebt; Hij verblijft bij zijn moeder te [...]; dat u niet getrouwd bent of geen duurzame relatie hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u nog familie hebt in Suriname (oma, opa, tantes); dat u niemand hebt in uw land van herkomst; dat uw familie in België woont en dat u verre familie in Nederland hebt, maar dat u daar geen contact mee hebt; dat u geen minderjarige kinderen hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u een schooltraject hebt gevolgd in België, namelijk lagere school in [...] Balen, middelbaar in [...] (Mol) Automechanica (en lasser) tot uw 3de middelbaar, dat u het 4de en het 5de middelbaar volgde in [...] (Mol) lassen tot 5e middelbaar, [...] (Lommel) Lassen 5de middelbaar; dat u de school verlaten hebt; dat u in België gewerkt hebt namelijk vakantiewerk in [...]; dat u gewerkt hebt bij [...] (Mol) van 2021 tot 2022, bij [...] (Laakdal) in 2023 (3 maanden), wegenbouw bij [...] (1 maand); dat u niet gewerkt hebt in het buitenland; dat u 11 jaar was toen u naar België kwam; dat u niet veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u redenen hebt waarom u niet naar uw land kan terugkeren, namelijk dat uw zoon hier verblijft; dat uw moeder, broers en zus hier wonen; dat moest u moeten terugkeren u niet zou weten bij wie; dat u enkel uw familie hebt in België en dat u uw relatie met uw partner wil verderzetten en uw zoon hier wil opvoeden; dat u ze allebei elke week ziet en dat jullie een hechte band hebben; dat u 'na de moord op uw schoonbroer (door een onbekende) het moeilijk hebt gehad en naar een jeugdinstelling moest'; dat u 'veel spijt hebt van de gezelschap die u hield' en wat er allemaal gebeurd was; dat u een tweede kans verzoekt en een goede burger wilt zijn voor uzelf, uw gezin en de maatschappij.

Op 06.05.2024 werden volgende documenten overgemaakt per mail: Attest van gezinssamenstelling op naam van [V.M.E.] opgemaakt op 19.04.2024; Attest van gezinssamenstelling op naam van [T.R.C.] opgemaakt te Balen op 29.04.2024; lijst bezoektolating in de gevangenis; Getuigschrift van woonst (met historiek adres) van [A.G.I.] afgeleverd te Balen op 29.04.2024; geboortekaartje van [S.M.O.V.]; enkele foto's; loonbrief van [V.K.]; verblijfskaart [V.K.]; brief [V.K.].

U verklaarde een duurzame relatie te hebben met [V.K.L.] (geboren op [...] te [...], van Nederlandse nationaliteit, EU kaart geldig tot 25.11.2026). Samen zouden jullie een zoon hebben, namelijk [V.S.M.O.] (geboren te [...] op [...]), die bij [V.K.L.] verblijft. U verklaarde dat u dit kind nog niet erkend heeft.

Mevrouw bevestigt in een brief overgemaakt op 06.05.2024 dat zij sinds eind augustus 2021 een relatie met u heeft. Jullie zouden elkaar ontmoet hebben op een feest van een gemeenschappelijke vriendin. Zij verklaarde in maart 2022 van u zwanger te zijn geworden. Jullie zouden samen beslist hebben om de baby te houden en om hard te werken om voor het kind te kunnen zorgen. Uw aanhouding en opsluiting zouden niks aan jullie relatie veranderd hebben en ze verklaart u regelmatig te bezoeken samen met het kind. Ondanks uw opsluiting zou ze een appartement zoeken voor jullie als gezin. Ze zou daarbij nog geen succes gehad hebben omdat ze er financieel alleen voor staat. Ze stelt deeltijds als poetshulp te werken. Ze schrijft te hopen dat u vrijkomt zodat jullie als gezin voor het kind zouden kunnen zorgen.

Uit het voorgelegde attest van gezinssamenstelling d.d. 19.04.2024 blijkt dat [V.K.L.] en [V.S.M.O.] officieel ingeschreven staan op het adres van hun moeder, respectievelijk grootmoeder, namelijk [V.M.E.]. U stond nooit officieel ingeschreven op hetzelfde adres als [V.K.L.] en [V.S.M.O.].

Op het moment van het opstellen van onderhavige beslissing staat enkel de moederlijke afstamming van [V.S.M.O.] vast. Zoals u zelf immers aangeeft, erkende u tot op heden [V.S.M.O.] niet als uw zoon. U had hiertoe nochtans de kans daar [V.S.M.O.] geboren werd op 24.11.2022 en u op 15.04.2023 opgesloten werd in de gevangenis. U legt geen stukken voor waaruit blijkt dat u reeds stappen ondernam om de erkenning te regelen. Zijn geboorte heeft u er blijkbaar ook niet van kunnen weerhouden u schuldig te maken aan bijzonder ernstige feiten zodat [V.K.L.] de komende jaren geen hulp zal krijgen van u bij de dagdagelijkse zorg voor [V.S.M.O.]. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt wel dat [V.K.L.] u inderdaad regelmatig bezoekt in de gevangenis en dit al dan niet in het gezelschap van [V.S.M.O.].

Indien er van uit gegaan wordt dat aangetoond werd dat u een duurzame relatie heeft met [V.K.L.] en dat [V.S.M.O.] weldegelijk uw zoon is, quod non, kan onderstaande opgemerkt worden.

Mevrouw en haar zoon hebben, net als u, de Nederlandse nationaliteit. Ze verblijven rechtmatig in België. Mevrouw zou begin 2016 met haar moeder vanuit Nederland naar België gekomen zijn. Uit het administratief dossier blijken geen precieze onoverkomelijke hinderpalen die in de verdere toekomst het uitbouwen van een gezinsleven met [V.K.L.] en [V.S.M.O.] buiten België zouden verhinderen, evenmin blijkt dat u het gezinsleven enkel in België verder zou kunnen uitbouwen. Het feit dat uw partner en [V.S.M.O.] niet gedwongen worden om het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zouden kunnen volgen. Mevrouw werd geboren in Nederland en was 12 jaar oud toen ze naar België kwam, het is niet onredelijk aan te nemen dat zij dus school gelopen heeft in Nederland, vertrouwd is met het land en dat ze er mogelijks nog familie en vrienden heeft. Dat zij sinds 2016 in België verblijft, betekent niet dat zij zich niet opnieuw zou kunnen aanpassen aan een leven in Nederland. Mevrouw verklaarde deeltijds te werken als huishoudhulp. Uit niets blijkt dat zij geen werk (eventueel als huishoudhulp) zou kunnen vinden in Nederland. Dat [S.] in België geboren werd, betekent evenmin dat hij in Nederland niet zou kunnen aarden. Bovendien heeft [V.K.L.] ruim de tijd om zichzelf en [S.] voor te bereiden op een toekomst in Nederland en de nodige regelingen te treffen. Zij en [S.] kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen het contact met familie, vrienden en kennissen in België onderhouden via moderne communicatiemiddelen en middels bezoeken. België en Nederland zijn buurlanden, dus als een woonplaats dichtbij de grens zou gekozen worden, zou de reisafstand zo kort mogelijk gehouden kunnen worden. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat, niettegenstaande eventuele praktische moeilijkheden die kunnen bestaan, het onmogelijk zou zijn het gezinsleven buiten België uit te bouwen nadat u aan justitie voldaan hebt.

[V.K.L.] kan er uiteraard ook voor kiezen om met haar zoon in België te blijven na uw verwijdering uit België. In dat geval kan u contact onderhouden worden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook door periodieke reizen. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en internet niet mogelijk zou zijn. Dat het contact met hen in dat geval moeilijker zou verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen crimineel gedrag. [V.K.L.] en [V.S.M.O.] zullen op het moment dat u vrijgesteld wordt door justitie reeds gewend zijn aan uw afwezigheid in hun dagdagelijks leven en aan het feit dat contact met u noodzakelijkerwijs verloopt via geplande bezoeken, post en moderne communicatie-middelen. [V.S.M.O.] was nog geen 5 maanden oud toen u opgesloten werd in de gevangenis.

De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarig kind heeft niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van dit kind als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar de ouder zal worden uitgewezen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Ünur/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant/het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/Het Verenigd Koninkrijk). Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013).

Het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de aard van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)).

Het gegeven dat uw recht op verblijf beëindigd wordt, houdt niet in dat u onmiddellijk uit het land verwijderd zal worden: u heeft immers nog niet voldaan aan Justitie. U kan bijgevolg ook na de beëindiging van uw verblijfsrecht het contact met mevrouw [V.K.L.] en [V.S.M.O.] op dezelfde manier als nu blijven onderhouden, er ligt geen enkel stuk voor dat het tegendeel bewijst. Volgens uw huidige opsluitingsfiche bereikt u pas strafeinde op 12.04.2029.

Hoe dan ook, de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale- en gezinsbelangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden.

U verklaarde dat uw moeder ([T.R.C.], geboren op [...] te [...], van Surinaamse nationaliteit, F+ kaart geldig tot 17.05.2026, uw (half)broers ([A.R.D.J.], geboren op [...] te [...], van Nederlandse nationaliteit, EU kaart geldig tot 16.07.2024; [A.A.J.], geboren op [...] te [...], van Nederlandse nationaliteit; [P.K.J.T.], geboren op [...] te [...], nationaliteit: onbepaald) en uw (half)zus ([P.T.A.J.], geboren op [...] te Suriname, inschrijvingsbewijs kind geldig tot 27.05.2003) in België woonachtig zijn.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen (half)broers en (half)zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw moeder of tussen u en één van uw half(broers) en/of (half)zus. Het gegeven dat u heden nog officieel op het adres van uw moeder ingeschreven bent en dat uw familieleden u komen bezoeken in de gevangenis wijst op zich niet op een bijzondere afhankelijkheids-band die verder reikt dan de normale affectieve banden. Volgens uw verklaringen heeft u inmiddels een eigen gezin gesticht en volgens de verklaringen van [V.K.L.] is zij op zoek naar een appartement waar jullie als gezin kunnen samenwonen. Hieruit kan afgeleid worden dat het hoe dan ook niet jullie intentie is om na uw vrijstelling (blijvend) bij uw moeder te gaan inwonen. Uw moeder, (half)broers en (half)zus hebben verblijfsrecht in België en kunnen België dus vrijelijk in- en uitreizen en deze familieleden kunnen dan ook contact met u onderhouden middels bezoeken aan u in Nederland alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in Nederland.

U verklaarde nog familieleden in België te hebben. Ook zij kunnen contact met u onderhouden middels moderne communicatiemiddelen en/of middels bezoeken aan u in Nederland. Nogmaals wordt opgemerkt dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar Nederland. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

U verklaarde in uw hoorrecht school gelopen te hebben in België en gaf een overzicht van uw schooljaren. Op professioneel vlak verklaarde u vakantiewerk te hebben gedaan in [...], bij [...] (Mol) van 2021 tot 2022, bij [...] in 2023 (3 maanden) en wegenbouw bij [...] (1 maand). De werkervaring die u in België hebt opgedaan en de beroepsopleidingen, kunnen alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job in Nederland.

U bent geboren in Suriname, het is de Administratie onbekend op welke datum u vanuit Suriname naar Nederland verhuisde maar uit het Rijksregister blijkt dat u op 25.02.2015 vanuit Kouwenoord-Amsterdam (Nederland) naar België kwam. Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar Nederland aanpassingen van u zal vergen maar dit maakt niet dat deze terugkeer onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn. In het formulier hoorrecht dat u naar aanleiding van onderhavige beslissing invulde, schrijft u dat indien u zou moeten terugkeren, u niet zou weten bij wie aangezien uw familie in België is. U laat na enig begin van bewijs dat deze bewering ondersteunt voor te leggen. Uw vader, [A.E.A.] (geboren op [...] te Suriname, van Nederlandse nationaliteit), werd op 29.08.2018 van ambtswege uit de Belgische registers afgevoerd. Het is de Administratie onbekend waar hij heden verblijft, maar mogelijks is hij teruggekeerd naar Nederland. Uit het administratief dossier van uw moeder blijkt dat zij in het verleden verschillende keren naar Nederland afreisde o.a. omwille van familiebezoeken, er was daarbij sprake van verschillende referenten. Er kan niet zomaar aangenomen worden dat u geen familie, kennissen en/of vrienden heeft in Nederland. U kan in alle redelijkheid worden geacht sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben en u spreekt de taal. Hoe dan ook laat uw leeftijd 20 jaar -bij stafeinde zal u bijna 25 jaar oud zijn- toe te veronderstellen dat u in staat bent om op zelfstandige basis uw leven opnieuw op te bouwen, uw banden met Nederland aan te sterken en er in uw levensonderhoud te voorzien. Uw familie in België en Suriname kan u desgewenst ook vanuit België en Suriname ondersteunen bij uw re-integratie in de Nederlandse samenleving, eventueel door financiële steun of door het aanspreken van familieleden of kennissen die zij nog zouden hebben in Nederland.

De bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of die van (één van) uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel werpt verzoeker op: “Schending van artikel 44bis, §2 van de wet van 15 december 1980, schending van artikel 8 EVRM, schending van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980, en de schending van de motiveringsplicht”.

Hij betoogt als volgt:

“1.

Verweerster beroept zich op artikel 44bis §2 van de wet van 15 december 1980 om haar beslissing te rechtvaardigen.

Men heeft in de beslissing geschreven:

“Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de handhaving van de openbare orde. Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, u was het brein en de leider achter de gewelddadige overval, verschaft het wapen en schakelde minderjarigen in voor het plegen van de overval, kan afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit het voorgaande blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een

noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.”

Verzoeker was nog zeer jong op het ogenblik van de feiten.

Hij had inderdaad een wapen aan de minderjarigen verschaft doch het blijkt uit het strafdossier dat hij gezegd had om het niet te gebruiken. Hij wilde zelf ook niet deelnemen aan de diefstal. Dit neemt uiteraard niet weg dat hij zich foutief heeft gedragen maar hij wilde dus niet dat iemand gekwetst zou geraken. De andere betrokkenen in het dossier hebben hun eigen beslissing genomen om de wapen te gebruiken met alle gevolgen van dien.

Verzoeker erkent dat zijn gedrag foutief was en dat hij het openbare orde heeft geschonden. Aangezien dit was de eerste keer dat dergelijke feiten gepleegd werden, kan men niet automatisch ervan uitgaan dat er sprake is van een actuele gevaar.

Dit betrof immers een eerste veroordeling.

Hij stond, door zijn jonge leeftijd en door het traumatische gebeurtenis van het verleden (de moord van zijn schoonbroer), onvoldoende bij de gevolgen van zijn daad.

Hij is geen actuele gevaar voor de maatschappij.

Hij gaf door aan verweerster dat hij een tweede kans zocht omdat hij een goede burger en een goede vader en partner zijn.

2.

Het winstgevend karakter van het misdadig gedrag toonde een schending van de openbare orde, het toont niet een ernstig en actueel risico van een nieuwe schending van de openbare orde. Een fout in het verleden betekent niet automatisch dat men toekomstige fouten zal begaan. Waarom een nieuwe schending vermoed wordt, is niet door verweerster gemotiveerd.

Dat bepaalde misdrijven winst opleveren betekent niet automatisch dat er een risico op recidive is, zeker niet als men middelen heeft en familie die steun kunnen aanbieden.

Dat de feiten ernstig waren heeft een invloed op de uitgesproken straf maar dat feit alleen betekent niet dat er een recidivegevaar is.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht kan enkel worden nagegaan of er werd uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of deze correct werden beoordeeld en of er op grond hiervan niet onredelijk tot het besluit werd gekomen.

Verzoeker heeft één feit gepleegd: hij erkent dat het ernstig was en hij neemt zijn verantwoordelijkheid hiervoor op.

Dienst Vreemdelingenzaken heeft onvoldoende rekening gehouden met zijn privé- en gezinsleven bij het nemen van de beslissing.

Deze beslissing is dan onvoldoende gemotiveerd.

3.

Artikel 8 EVRM luidt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn briefwisseling.”

Verzoeker zou willen contact met zijn familie- en gezinsleden kunnen onderhouden.

Verzoeker is van Balen, zijn vriendin is van Mol.

Al zijn sociale en familiale leven speelt zich daar, en op het Belgisch grondgebied in het algemeen.

Verzoeker woont sinds zijn 11de jaar bij zijn moeder in Balen. Alle familieleden wonen daar. Dat is het enig leven dat hij kent.

Er is effectief sprake van een band van affectieve en momenteel financiële afhankelijkheid met zijn moeder. Hij verbleef daar samen met zijn moeder en minderjarige broers en zuster. Zij heeft hem financiële en emotionele gesteund.

Dat hij in de toekomst met zijn gezin, met zijn partner en kind wil wonen ondermijnt zijn relatie en banden met zijn moeder en broers en zuster niet.

Een privéleven is een geheel van persoonlijke, sociale en economische relaties opgebouwd in een land. (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland).

Er is sprake van een beschermingswaardige gezinsband. Het gezin woonde samen.

Dat wordt niet door verweerster betwist.

Wanneer de beschermingswaardige gezinsband is aangetoond, moet DVZ overgaan tot een belangenafweging tussen enerzijds het belang van de vreemdeling bij de uitoefening van het familie- en gezinsleven hier, en anderzijds het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde. Bij deze beoordeling moet DVZ alle relevante feiten en omstandigheden in afweging nemen.

Het belang van het familie en -priveleven van verzoeker primeert over het algemeen belang van de Belgische samenleving. Het betreft de familieleden van verzoeker – met zijn moeder, zijn broers en zusters, met zijn partner, en met zijn minderjarige kind, [S.].

Aangezien dit een eerste veroordeling betreft waarvoor verzoeker de nodige spijt toont, moet zijn leven in België en die van zijn familieleden primeren op het algemeen belang van de Belgische samenleving. De inmenging is immers disproportioneel. Hij geeft geen mogelijke familieleden in buitenland.

4.

Men weet dat verzoeker een minderjarige kind in België heeft met woe hij regelmatig contact heeft. Zijn moeder heeft een vaste verblijf in België.

Het is verkeerd om te stellen dat het gezin naar Nederland zou moeten gaan wonen. Men houdt geen rekening met het familieleden van mevrouw [V.].

Men stelt voor om bij het verlaten van het land, communicatie te onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Moderne communicatiemiddelen zijn onvoldoende om een relatie met een minderjarige kind te onderhouden. (RvV 7 oktober 2021, nr. 261.780)

Het is immers de bedoeling om een normaal leven met zijn kind te leiden na zijn vrijlating. Noodzakelijke communicatie via gsm zou het kind beroven van zijn kans op een normale leven met zijn vader. Het zorgt eveneens voor dat mevrouw [V.] ook alleen moet instaan voor de zorg van haar kind, en ook al doet ze dat nu wel, dat wil niet zeggen dat het eerlijk is dat zij dat steeds in de toekomst moet doen.

5.

Verweerster heeft eveneens geen rekening gehouden met het hoger belang van het kind conform artikel 74/13 van de Vw. Het is duidelijk dat indien verzoeker het Belgisch grondgebied dient te verlaten, de banden met zijn zoon ernstig verstoord zullen worden en het welzijn van het minderjarige kind in gevaar wordt gebracht. Kinderen hebben nood aan zijn fysieke aanwezigheid, steun en zorg, ook al waren deze elementen in het verleden beperkt.

Aan deze belangen, die op zich niet beslissend zijn, moet wel voldoende gewicht toegekend worden. Nationale instanties moeten de praktische haalbaarheid en proportionaliteit nagaan bij de door hen genomen maatregelen en moeten effectieve bescherming en voldoende gewicht toekennen aan de hogere belangen van de kinderen, waarop die maatregelen een directe weerslag hebben.

De beslissing van verweerster dient dan vernietigd te worden."

2.2. Artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) heeft betrekking op een verwijderingsmaatregel. De huidige bestreden beslissing betreft een beslissing tot beëindiging van het verblijf en omvat geen verwijderingsmaatregel, zodat de schending van voormelde wetsbepaling niet dienstig kan worden opgeworpen.

Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.3. Waar verzoeker een schending van “*de motiveringsplicht*” opwerpt gaat de Raad ervan uit dat hij doelt op de materiële motiveringsplicht, gelet op het feit dat hij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en in zijn betoog de materiële motiveringsplicht vermeldt.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Hij is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§2 De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen , alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.”

Deze bepaling moet samen worden gelezen met artikel 45 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De redenen van openbare orde, nationale veiligheid en volksgezondheid bedoeld in de artikelen 43 en 44bis mogen niet worden aangevoerd voor economische doeleinden.

§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen.

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

[...]

2.5. Verzoeker is een burger van de Unie. Lidstaten kunnen krachtens artikel 27, lid 1 van de richtlijn 2004/38 de vrijheid van verkeer en verblijf van Unieburgers beperken om met name redenen van openbare orde of openbare veiligheid (vaste rechtspraak Hof van Justitie, zie o.a. arrest C-718/19 van 22 juni 2021, overweging 31). In zijn rechtspraak licht het Hof van Justitie toe dat het begrip “*openbare orde*” hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. De vaststelling van een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving in de zin van artikel 27, lid 2, tweede alinea van de richtlijn 2004/38 vereist in beginsel weliswaar dat bij de betrokken persoon een neiging bestaat om het gedrag dat die bedreiging vormt in de toekomst te handhaven, maar het kan ook zo zijn dat het enkele feit van het gedrag in het verleden voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, pt. 28 en HvJ 2 mei 2018, C-331/16 en C-366/16, K.V. en H.F.V.). In deze zin heeft ook het EHRM geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, § 63). Hoewel het tijdsverloop sinds het plegen van de strafrechtelijke feiten een gegeven is dat relevant is om te beoordelen of er sprake is van een bedreiging als bedoeld in artikel 27, lid 2, tweede alinea van de richtlijn 2004/38 (zie in die zin arrest van 11 juni 2015, Zh. en O., C-554/13, EU:C:2015:377, punten 60-62), kan de eventuele uitzonderlijke ernst van de betrokken handelingen echter, ook na een betrekkelijk lang tijdsverloop, het voortbestaan van een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving inhouden (HvJ 2 mei 2018, C-331/16 en C-366/16, K.V. en H.F.V.).

2.6. Onder punt “1” van het verzoekschrift leest de Raad dat verzoeker van oordeel is dat hij geen actueel gevaar vormt voor de maatschappij. Hij erkent dat hij de openbare orde heeft geschonden en dat zijn gedrag “*foutief was*”. Hij stelt dat het klopt dat hij een wapen verschaftte aan minderjarigen maar voegt eraan toe dat

uit het strafdossier blijkt dat hij had gezegd het niet te gebruiken, dat het hun beslissing was om het wapen te gebruiken, dat hij niet wilde dat iemand zou gewond raken en dat hij zelf niet wenste deel te nemen aan “de diefstal”. Hij benadrukt dat het de eerste keer is dat hij dergelijke feiten heeft gepleegd waardoor verweerder er niet “*automatisch*” een actueel gevaar uit kan afleiden. Hij benadrukt vervolgens dat het een eerste veroordeling betreft. Hij stelt dat hij onvoldoende stilstond bij de gevolgen van zijn daad en wijst hiervoor op zijn jonge leeftijd en een traumatische gebeurtenis uit het verleden, met name de moord op zijn schoonbroer. Tot slot stipt verzoeker aan dat hij aan verweerder meldde dat hij een tweede kans wil omdat hij een goede vader, burger en partner wil zijn.

2.7. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker met zijn betoog tracht zijn verantwoordelijkheid in de gepleegde feiten te minimaliseren door deze opnieuw af te schuiven op de twee minderjarigen die hij, blijkens het arrest van het hof van beroep van Antwerpen van 8 februari 2024 zoals weergegeven in de bestreden beslissing, inschakelde om een gewapende overval te plegen, waarbij hij één van hen bewapende en zelf niet deelnam omdat hij redeneerde dat minderjarigen minder risico lopen als ze worden gevat. Ook doen verzoekers beweringen dat hij had gezegd het wapen niet te gebruiken of dat hij niet wenste dat iemand gewond zou raken, geen afbreuk aan de objectieve vaststelling dat in het voormelde arrest staat te lezen dat de *“beklaagde wetens en willens deelnam aan een diefstal waarbij geweld of bedreiging ten aanzien van het slachtoffer zouden worden gebruikt, bij nacht, in bende, met een voertuig om de vlucht te verzekeren en met vertoon van een wapen om de uitbater vrees aan te jagen en op die wijze de inhoud van een vermeend aanwezige kluis te bemachtigen.”*

2.8. Voorts slaagt hij er met zijn betoog dat het een eerste keer is dat hij “*dergelijke*” feiten pleegt en dat het een eerste veroordeling betreft, niet in aan te tonen dat hij geen actueel gevaar vormt voor de openbare orde. Immers kan zoals geduid het actueel karakter van de bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving reeds voortvloeien uit de aard en de ernst van de gepleegde feiten. In de bestreden beslissing benadrukt verweerder de aard en de ernst van de door verzoeker gestelde gedragingen, waarbij hij uitgebreid citeert uit het recente arrest van het hof van beroep van Antwerpen van 8 februari 2024, dat verzoekers effectieve gevangenisstraf verhoogde van 37 maanden naar 6 jaar. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt besluit verweerder niet “*automatisch*” tot een actueel gevaar voor de openbare orde maar concludeerde hij, na een uitgebreide motivering over verzoekers persoonlijk gedrag, instelling en de impact ervan op de slachtoffers, in de bestreden beslissing als volgt: *“Het staat vast dat uw zucht naar gemakkelijk en grof geldgewin, ten koste van de fysische en psychische gezondheid van anderen wijst op een gevaarlijke en asociale ingesteldheid, die de openbare veiligheid ernstig in het gedrang brengt. Ingevolge van de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de handhaving van de openbare orde. Gelet op de bijzondere ernst van de feiten, u was het brein en de leider achter de gewelddadige overval, verschaftte het wapen en schakelde minderjarigen in voor het plegen van de overval, kan afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit het voorgaande blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de openbare orde [...].”* Noch door de overtuiging te zijn toegedaan dat hij geen actueel gevaar is voor de maatschappij, noch door te herhalen dat hij aan verweerder meldde dat hij een tweede kans wil omdat hij een goede vader, partner en burger wil zijn en dat hij door een traumatische gebeurtenis onvoldoende stilstond bij de gevolgen van zijn daden, noch door erop te wijzen dat hij nog zeer jong was op het moment van de begane feiten, kan verzoeker het voorgaande doen wankelen, evenmin als de volgende vaststelling van verweerder: *“U verklaarde een goede burger te willen zijn voor uzelf, uw gezin en de maatschappij. Gelet op uw ingesteldheid toont u -louter door deze beweringen- niet aan dat u zich voortaan wel zal houden aan de Belgische reglementering en geen gevaar meer zal vormen voor de openbare orde. Dat u het na de moord op uw schoonbroer door een onbekende moeilijk zou hebben gehad, is geen vrijgeleide voor het plegen van zeer ernstige feiten.”*

2.9. Naast de vastgestelde ernst van de feiten wordt in de bestreden beslissing ook aangehaald dat er sprake is van recidive, wat eveneens samenhangt met de vereiste van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde. De Raad wijst erop dat er geen sprake is van een automatische vaststelling van een risico op recidive door verweerder zoals verzoeker voorhoudt en dat de beslissing wel degelijk is gemotiveerd op dit vlak. Blijkens de bestreden beslissing beoordeelde verweerder het risico op recidive aan de hand van de elementen eigen aan verzoekers situatie. Hij motiveerde in dit verband: *“Uw gedrag getuigt van een manifest gebrek aan normbesef en een fundamenteel gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit, evenals voor andermans eigendom. U verenigde zich in bende en stuurde twee minderjarigen aan, waarbij u een vuurwapen in hun handen stak, omwille van het snelle geldgewin, waarbij u redeneerde dat minderjarigen minder risico liepen als ze werden gevat. Het Hof merkte op dat het vuurwapen niet werd teruggevonden tijdens het onderzoek, zodat het gevaar nog steeds niet is geweken. Gezien uw zucht naar grof geldgewin kan een risico op recidive niet uitgesloten worden.”* Verweerder stelde tevens vast: *“U was voor uw veroordeling reeds politieel gekend. Zo werden reeds PV’s opgesteld voor misbruik van vertrouwen, aanranding van de eerbaarheid, verkrachting, diefstal, opzettelijke slagen en verwondingen en afpersing. Ook uw verblijf in de gevangenis verloopt niet vlekkeloos en er werden*

u reeds meerdere tuchtmaatregelen opgelegd. U schijnt niet te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.” Verzoekers overtuiging onder punt “2” van het verzoekschrift dat het winstgevend karakter en de vaststelling dat er sprake is van ernstige feiten niet “*automatisch*” aantonen dat er een risico op recidive is, kan voormelde vaststellingen die hun grondslag vinden in verzoekers strafdossier niet onderuit halen. Tot slot kunnen verzoekers erkenning van de ernst van het door hem gepleegde feiten en de bewering dat hij hiervoor zijn verantwoordelijkheid opneemt bezwaarlijk aantonen dat er geen sprake meer is van een ernstige en actuele bedreiging voor de openbare orde.

2.10. Onder punt “3” van het verzoekschrift wijst verzoeker op artikel 8 van het EVRM en betoogt hij dat hij “*zou willen contact met zijn familie-en gezinsleden kunnen onderhouden*”. Hij benadrukt dat zijn sociaal en familiaal leven zich in België afspeelt met zijn moeder, broers en zus, partner en zijn minderjarig kind. Hij wijst erop dat hij sinds hij 11 jaar oud is bij zijn moeder in Balen woont samen met zijn minderjarige broers en zus. Hij voert aan dat hij financieel en emotioneel werd gesteund door zijn moeder. De banden met zijn moeder, broers en zus worden niet ondermijnd, zo stelt verzoeker, door het feit dat hij in de toekomst samen wil wonen met zijn partner en kind. Voorts geeft hij de inhoud van het begrip privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM weer en benadrukt hij de nood aan een belangenafweging waarbij alle relevante feiten en omstandigheden moeten worden meegenomen als de beschermenswaardige gezinsband is aangetoond. Hij is van oordeel dat zijn familie- en privéleven primeert op het algemeen belang van de Belgische samenleving aangezien het een eerste veroordeling betreft en hij hiervoor de nodige spijt betoont. Onder punt “4” wijst verzoeker erop dat hij een minderjarig kind in België heeft wiens moeder “*een vaste verblijf in België*” heeft. Hij betoogt dat het “*verkeerd*” is te stellen dat het gezin in Nederland kan wonen omdat geen rekening wordt gehouden met het familieleven van zijn vriendin, “*mevrouw [V.]*”. Hij betoogt dat moderne communicatiemiddelen onvoldoende zijn om een relatie met een minderjarig kind te onderhouden omdat dit het kind zou beroven van een normaal leven met zijn vader. Verzoeker vervolgt dat hierdoor mevrouw V. alleen zal moeten instaan voor de zorg van haar kind, “*en ook al doet ze dat nu wel, dat wil niet zeggen dat het eerlijk is dat zij dat steeds in de toekomst moet doen.*”

2.11. Voor wat betreft het gezin dat verzoeker stelt te vormen met zijn moeder, (half)broers en (half)zus, kunnen in de bestreden beslissing de volgende afwegingen worden gelezen:

“U verklaarde dat uw moeder ([T.R.C.], geboren op [...] te [...], van Surinaamse nationaliteit, F+ kaart geldig tot 17.05.2026, uw (half)broers ([A.R.D.J.], geboren op [...] te [...], van Nederlandse nationaliteit, EU kaart geldig tot 16.07.2024; [A.A.J.], geboren op [...] te [...], van Nederlandse nationaliteit; [P.K.J.T.], geboren op [...] te [...], nationaliteit: onbepaald) en uw (half)zus ([P.T.A.J.], geboren op [...] te Suriname, inschrijvingsbewijs kind geldig tot 27.05.2003) in België woonachtig zijn.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen (half)broers en (half)zussen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw moeder of tussen u en één van uw half(broers) en/of (half)zus. Het gegeven dat u heden nog officieel op het adres van uw moeder ingeschreven bent en dat uw familieleden u komen bezoeken in de gevangenis wijst op zich niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Volgens uw verklaringen heeft u inmiddels een eigen gezin gesticht en volgens de verklaringen van [V.K.L.] is zij op zoek naar een appartement waar jullie als gezin kunnen samenwonen. Hieruit kan afgeleid worden dat het hoe dan ook niet jullie intentie is om na uw vrijstelling (blijvend) bij uw moeder te gaan inwonen. Uw moeder, (half)broers en (half)zus hebben verblijfsrecht in België en kunnen België dus vrijelijk in- en uitreizen en deze familieleden kunnen dan ook contact met u onderhouden middels bezoeken aan u in Nederland alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in Nederland.

U verklaarde nog familieleden in België te hebben. Ook zij kunnen contact met u onderhouden middels moderne communicatiemiddelen en/of middels bezoeken aan u in Nederland. Nogmaals wordt opgemerkt dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit zodanig is dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.”

2.12. Hieruit volgt dat verweerder niet betwist dat verzoeker officieel is ingeschreven op het adres van zijn moeder maar stelt hij dat dit op zich niet wijst op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat hij als volwassen man met zijn moeder, (half)broers en (half)zus een gezinsleven leidt in de zin van artikel 8 van het EVRM. Zoals verweerder aangeeft, oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat “*de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden*”

(EHRM 13 februari 2001, Ezzouhdi/Frankrijk, § 34; EHRM 10 juli 2003, Benhebba/Frankrijk, § 36). De afhankelijkheidsrelatie moet aldus de gebruikelijke banden die tussen volwassen familieleden bestaan overstijgen. Verzoeker toont een dergelijke afhankelijkheidsrelatie niet aan door er op te wijzen dat hij financieel en affectief afhankelijk was van zijn moeder en dat hij met *“zijn gezin”* samenwoont. Hij toont derhalve niet aan dat hij een beschermenswaardig gezinsleven met hen leidt in de zin van artikel 8 van het EVRM. Verzoeker uit kritiek op de vaststelling van verweerder, *“Volgens uw verklaringen heeft u inmiddels een eigen gezin gesticht en volgens de verklaringen van [V.K.L.] is zij op zoek naar een appartement waar jullie als gezin kunnen samenwonen. Hieruit kan afgeleid worden dat het hoe dan ook niet jullie intentie is om na uw vrijstelling (blijvend) bij uw moeder te gaan inwonen”*, maar hij gaat eraan voorbij dat verweerder eerder heeft vastgesteld dat verzoekers samenwoning met zijn moeder niet wijst op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Alleszins ziet de Raad niet in hoe de bestreden beslissing verzoeker kan verhinderen het contact te houden met zijn moeder, (half) broers en (half) zus in België waaraan hij in zijn verzoekschrift belang hecht.

2.13. Voor wat betreft verzoekers duurzame relatie die hij stelt te hebben met zijn vriendin en haar zoon, na verweerders vaststelling dat verzoeker nooit officieel stond ingeschreven op hetzelfde adres als mevrouw V. en haar kind en dat hij het kind niet heeft erkend toen hij er de kans toe had waardoor enkel de moederlijke afstamming vaststaat, is hij toch overgegaan tot een belangenafweging in het licht van artikel 8 van het EVRM waarbij hij hen beiden betrokken heeft en waarbij hij aandacht heeft besteed aan het hoger belang van het kind.

2.14. Verweerder wijst erop dat zowel mevrouw V. als haar zoon de Nederlandse nationaliteit bezitten, dat mevrouw V. in 2016 vanuit Nederland naar België kwam en dat ze rechtmatig in België verblijven. Hij stelt vast dat blijkens het administratief dossier er geen onoverkomelijke hinderpalen zijn die in de toekomst het uitbouwen van een gezinsleven buiten België, meer bepaald in Nederland, zouden verhinderen, dit als ze ervoor opteren om verzoeker vrijwillig te volgen naar Nederland. Verzoeker toont niet aan dat deze overwegingen van verweerder *“verkeerd”* zijn. Verzoeker is van oordeel dat hiermee geen rekening wordt gehouden met het familieleven van mevrouw V. maar naast de vaststelling dat het gaat om een hypothese van vrijwillig vertrek leest de Raad nog in de bestreden beslissing: *“Bovendien heeft [V.K.L.] ruim de tijd om zichzelf en [S.] voor te bereiden op een toekomst in Nederland en de nodige regelingen te treffen. Zij en [S.] kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen het contact met familie, vrienden en kennissen in België onderhouden via moderne communicatiemiddelen en middels bezoeken. België en Nederland zijn buurlanden, dus als een woonplaats dichtbij de grens zou gekozen worden, zou de reisafstand zo kort mogelijk gehouden kunnen worden.”* Verzoeker voert hiertegen geen enkel concreet verweer, waardoor deze motieven overeind blijven.

2.15. De bestreden beslissing laat zoals gezegd een vrije keuze aan verzoekers partner. Zij kan ervoor opteren om verzoeker met haar kind te vergezellen naar Nederland of ze kiest ervoor om haar verblijf in België met haar kind verder te zetten. Verweerder wijst erop dat in dit laatste geval het contact kan verlopen via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen alsook periodieke reizen. Verzoeker is van oordeel dat moderne communicatiemiddelen onvoldoende zijn om een relatie met een minderjarig kind te onderhouden en dat dit het kind berooft van een normaal leven met zijn vader. Verzoeker gaat er vooreerst aan voorbij dat Nederland een buurland van België is, zodat het contact met zijn vriendin en haar kind niet hoeft beperkt te blijven tot het gebruik van moderne communicatie-middelen en er ook geplande bezoeken aan verzoeker in Nederland kunnen worden afgelegd. Voorts kan de Raad verweerder volgen waar hij opmerkt dat het kind van verzoekers vriendin nog geen vijf maanden oud was toen verzoeker werd opgesloten in de gevangenis waardoor het op het moment dat verzoeker wordt vrijgesteld (zijn strafeinde is volgens de bestreden beslissing voorzien op 12 april 2029, waarbij het kind van zijn vriendin dan 7 jaar oud zal zijn), het reeds zal zijn gewend aan verzoekers afwezigheid in zijn dagdagelijkse leven en het feit dat contact verloopt via geplande bezoeken en moderne communicatiemiddelen. Verzoekers overtuiging dat het niet eerlijk is dat mevrouw V. ook in de toekomst alleen moet instaan voor de zorg van haar kind, kan bezwaarlijk tot een andere beoordeling leiden. Verzoeker brengt zelfs geen stuk bij waarbij zijn vriendin haar standpunt hierover zelf deelt. De Raad kan niet nalaten om vast te stellen dat verzoeker zelf helemaal niets bijbrengt van zijn vriendin of haar kind dat wijst op enige affiniteit of affectiviteit met hen.

2.16. De bestreden beslissing bevat voorts ook een duidelijke belangenafweging in het licht van verzoekers privéleven. Verzoeker brengt in het geheel niets in tegen deze overwegingen, waardoor ze overeind blijven.

2.17. De Raad komt dan ook tot de conclusie dat verweerder wel degelijk de nodige motieven heeft gewijd aan artikel 8 van het EVRM, dit zowel in het licht van verzoekers relatie met zijn vriendin en haar kind als van verzoekers relatie met zijn moeder, (half)broers en (half) zus in België, alvorens hij tot de vaststelling kwam dat het gevaar dat verzoeker vormt voor de openbare orde superieur is aan verzoekers gezinsbelangen. Tevens heeft verweerder aandacht besteed aan verzoekers privéleven in België alvorens hij tot de vaststelling kwam dat verzoekers banden met België niet opwegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat hij uitmaakt voor de openbare orde. Verzoeker heeft met zijn betoog niet aangetoond dat deze overwegingen

verkeerd of onzorgvuldig zijn of dat de bestreden beslissing getuigt van een disproportionele afweging tussen zijn belangen enerzijds en die van de Belgische maatschappij anderzijds. Verzoekers andersluidende overtuiging en het benadrukken dat het een eerste veroordeling betreft en hij hiervoor de nodige spijt betoont, kunnen bezwaarlijk tot een ander oordeel leiden.

2.18. Waar verzoeker onder punt “5” opnieuw verwijst naar artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en betoogt dat de band met zijn zoon ernstig zal worden verstoord en zijn welzijn in gevaar wordt gebracht als hij het Belgisch grondgebied dient te verlaten, wijst de Raad er nogmaals op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt. Waar hij nog algemeen opwerpt, *“Kinderen hebben nood aan zijn fysieke aanwezigheid, steun en zorg, ook al waren deze elementen in het verleden beperkt.”* toont verzoeker niet aan dat de door verweerder gedane belangenafweging in het licht van artikel 8 van het EVRM voor wat betreft zijn vriendin en haar zoontje die hogerop aan bod kwam, strijdig is met deze verdragsbepaling.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA